

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

<p>SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL</p> <div style="border: 1px solid black; height: 30px; width: 150px; margin: 10px auto;"></div> <p>EIXIDA NUM. ....</p>
--

Conselleria de Governació
Hble. Sr. Conseller
C/ Historiador Chabás, 2
VALENCIA - 46003 (València)

=====
Ref. queixa núm. 083729
=====

Assumpte: discriminació del valencià en pàgina web oficial.

Hble. Sr.,

Com vosté sap, vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt, i en el qual substancialment manifestava que alguns continguts de la pàgina web oficial de la Conselleria de Governació, en la versió en valencià, estan redactats exclusivament en castellà, i que esta circumstància, considera que vulnera la legislació vigent respecte de la cooficialitat lingüística del valencià i el castellà.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la citada llei, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que en el termini màxim de 15 dies ens remetera informació suficient sobre la realitat d'estos fets i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, i que fera extensiu el seu informe a concretar les previsions existents, si s'escau, perquè la pàgina web esmentada poguera ser visitada en valencià.

La comunicació rebuda de la Secretaria Autonòmica de Governació donava compte del següent

“En referencia a su solicitud de fecha 23 de Febrero, por la presente le informamos que efectivamente hemos detectado que en la versión en valenciano de la página web 112cv, dentro del apartado Què es l'1.1.2?, en el subapartado organigrama la información que aparece no está completamente en valenciano.

Por lo tanto tomaremos las medidas oportunas para realizar una revisión en profundidad de todo el contenido de esta página web adecuándolo lo antes posible a la legislación vigente respecto a la oficialidad lingüística del valenciano al castellano.

Le informamos asimismo que nos encontramos al final de un proyecto para la construcción del nuevo portal de la Consellería de Gobernación, siendo por lo tanto la situación actual transitoria.

Uno de los principales objetivos que ha regido para la construcción del nuevo portal ha sido el poner toda la información a disposición del mayor número de ciudadanos posible, evitando la infoexclusión y promoviendo la accesibilidad para conseguir la universalización de la información”.

L'interessat, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, no va formular cap al·legació, per la qual cosa resollem la qüestió plantejada amb les dades que estan en l'expedient, per la qual cosa li pregue considere els arguments que a continuació li expose i que constitueixen els fonaments de la Resolució amb què concloem:

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes respectives, d conformitat amb els respectius estatuts.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 7é de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autonòmic o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dues llengües oficials, sense que pugui prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 12 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'Autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal y com estableix tant la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i ha de desterrar qualsevol forma de discriminació lingüística.

Així, en el cas concret que ens ocupa, la configuració d'alguns continguts de la pàgina web oficial de la Conselleria de Governació no estan exclusivament en valencià.

El preàmbul de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, vigent des de fa més de 20 anys, en idèntic sentit que l'Estatut d'autonomia, assenyala el compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Valenciana i, de manera especial, en la recuperació del valencià, llengua històrica y pròpia del nostre poble, del qual constituïx la senya d'identitat més peculiar, i és per això que la Generalitat Valenciana té l'obligació legal d'impulsar l'ús del valencià en tots els àmbits socials per superar la desigualtat que encara existix respecte del castellà.

La legislació vigent quant a l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació, i tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola y per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'us i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 20 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dues llengües quan hagen d'usar-les, i atribuïx al Consell la promoció i la utilització del valencià en estos mitjans, i vetlar per una adequada presència del valencià en aquells que depenen de la Generalitat (un compromís que, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques) i, d'una altra banda, la citada Llei d'us i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excess, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

Finalment, volem assenyalar que l'exclusió del valencià de les pàgines web contradiu, així mateix, els criteris d'ús del valencià en l'àmbit administratiu de la Generalitat Valenciana, aprovats a Ares del Mestre l'1 d'octubre de 2003, els quals indiquen que [...] “els fullets informatius, les pàgines web, els anuncis i les revistes s'hauran de fer, principalment, en valencià”.

Finalment, en la tramitació de la queixa, ha sorgit una altra qüestió que esta institució no pot deixar passar per alt, ja que el present expedient de queixa s'inicia, com vosté sap, a conseqüència d'un escrit dirigit a esta institució per l'interessat, íntegrament redactat en valencià

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que el seu article 11 estableix que “en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i aquelles en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua en què s'haguera iniciat el procediment. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la indicada pels

interessats”, la petició d'informe que els va ser feta, es va fer en la llengua elegida per l'interessat, això és, en valencià.

No obstant això, la part essencial de l'informe remès per vosté es troba redactada íntegrament en castellà.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatuari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble” i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà, sinó també el propi d'eixa Comunitat Autònoma, va modificar substancialment l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre la matèria, mitjançant les denominades lleis de normalització lingüística, amb la finalitat de fomentar l'ús oficial de la llengua cooficial amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial del territori espanyol.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en les legislacions autonòmiques baix l'empara atorgada per la Constitució, no pot, però, desconèixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució estableix el principi d'igualtat, amb interdicció de qualsevol forma de discriminació per motiu de la llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que estableix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en el seu article 4 que “en cap cas podrà haver-hi discriminació pel fet d'usar qualsevol de les dues llengües oficials” de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials es deriven dels manaments continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà en les seues relacions amb l'Administració, en elegir la llengua en què este vullga que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'utilitzar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat elegit. En consonància amb això, l'article 1 esmentat anteriorment, declara que “en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la

llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial utilitzada en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la llengua indicada pels interessats.

En el present expedient, tanmateix, la remissió d'un informe en castellà, quan la llengua elegida pel ciutadà ha sigut el valencià, no s'ajusta a estos manaments legals anteriorment exposats.

Tenint en compte el que acabem d'exposar i de conformitat amb el que hi ha previst en l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988 de 26 de desembre recomanem a la Conselleria de Governació que revise els continguts de la pàgina web 112cv i l'adapte al regim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana per la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia i la LUEV, i adopte totes les mesures que siguen necessàries, ordinàries, pressupostàries i extraordinàries perquè

la seua pàgina web pugua ser visitada també prevaler una llengua sobre l'altra, ja que alló que hi ha d'orientar a tots els poders públics autonòmics i locals és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impuls de l'ús del valencià en tots els àmbits de la vida social i he de recordar tanmateix els deures legals que la Constitució vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i utilitzar en tots els procediments i en qualsevol altres formes de relació amb e'ls, la llengua (castellà o valencià) que estos hagen elegit.

D'acord amb la normativa citada, li agrairim que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta la recomanació que li fem, o, s'escau, les raons que estime per a no acceptar-la.

Una vegada transcorregut el termini d'un mes, al qual es fa referència en el paràgraf anterior serà inclosa en la pàgina web de la Institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana